

Universitätsbibliothek Paderborn

**Apologia Pro Conscientiis infirmis, Sev Responsio Benigna
Pro securitate dictaminis practici super certa
probabilitate fundati**

**Fibus, Bartholomaeus
Schweitzer, Johannes**

Coloniæ, 1682

§. Qvintvs. Quomodo curatoribus animarum sit procedendum juxta
doctrinam probabilisticam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39304

*****:*****

S. Q V I N T V S.

*Quomodo curatoribus animarum sit
procedendum juxta doctrinam
probabilisticam?*

I. Uid intersit *benignum* inter & *rigidum* conscientiæ moderatorem, facile patescit in sacris tribunalibus. Sunt enim, qui insigniter sanè suos pœnitentes, imò & seipso fatigant examini- bus super numero, specie, circumstantiis peccatorum, onerant gravibus injunctis pœnitentiis, ad reiterandas anteactas confessiones obligant, restitutiones imperant, consortia periculosa graviter prohibent: jejunia servari, vota impleri, officia recitari urgent: eaque agunt, ut pœnitenti- bus vias non nisi tutiores tenendas permittant. Sunt alii, qui cum Apostolo compati infirmitati- bus hominum didicerunt, iis se accommodant ubi tempus & ratio exigit, & dummodo opinio- nes certò esse probabiles, licet minus tutas cog- nōrint, exigente sic æquitate rei, benignius juxta eas procedunt, si quid interrogandos ducunt pœnitentes, id paucis suaviter faciunt, faciles jejunia laxare, dum subest rationabilis causa, votorum dubiorū nullitates declarare, officii obli- gationem remittere, in omnibus velut patres cum filiis

altis indulgentius agere, scientes hoc inter *Concionatorem* & *Confessarium* interesse, quod ille venatoris instar è suggestu tubam judicii palam omnibus insonet, steatoriam voce in vitia detonet, & velut alter Elias fulminet. Hic verò velut providus pescator clam voce submissa debeat cum omni benignitate & mansuetudine pœnitentes tractare, & velut pisces attrahere, qui minimo strepitu diffugiunt. Verbo: hoc benigni Confessarii unicè agunt, ut pœnitens post factum per moderatam diligentiam conscientiae examen & humilem sinè dolo sui accusationem, doceatur de male actis animitus dolere, propositum emendationis efficax concipere, mandata Dei deinceps melius observare: quæ reliqua sunt, de his sollicitè minus laborant, in misericordiam & pietatem ubique propensiores.

2. Ubi fatendum, quod facilis in utraque viam committatur excessus: justo tamen prudentis iudicio per se periculosior censendus est, qui nimis in rigorem inclinat. Indubitatum est enim, reperiri ex omni statu viros ac mulieres, cuiusvis ætatis, officii, functionis, quos si in dubio juris ad gravia & suis inclinationibus contraria obstinatè velis adigere, frangas potius, quam inclines, certamque iis damnationem accersas. In quibus proinde istud observari conveniet jure potiori, quod in forensibus judiciis monet observandum *Honorius Papa* relat, cap. fin. de transactionibus ita loquens: in his, in quibus jus non inventur

nitur expressum, procedas, aequitate servata, in humaniorem partem declinando semper, secundum quod personas & causas & loca & tempora postulare videris. Monitum prudens, juxta quod velut auream regulam nisi in omnibus cautè & circumspectè processeris, id denique te, sed seriùs, aut assecutum videbis, ut infirmi fideles aut tardè, etiam sacrilegè, in luæ damnationis augmentum, Sacraenta frequentent, quæ Christus instituit in salutis remedia : aut abjectâ etiam salutis spe in quævis scelera deinceps inverecundiùs ruant.

3. Pudore suffundatur, qui judex in spirituallibus constitutus, mansuetudine, pietate & discrezione in legum expositione, superari se permittat à sacerdotali & politicâ judicium circumspetione. Juxta quam monet *Celsus* f. C. l. 18. ff. de *legibus* in hæc formalia: *Benignius leges interpre-tandæ sunt, quò earum voluntas conservetur.* Ex quâ eadem ratione inquit *Cajus* f. C. l. *semper in dubiis ff. de regulâ juris.* *Semper in dubiis benigniora præferenda sunt.* & *Marcellus* l. ea quæ in partes ff. eodem: *in re dubiâ, benigniorem interpretatio-nem sequi, non minùs justius quam tutius est.* Subsumo: *si tutius, ergo honestius, consultius.* Planè modestè & sapienter *Modestinus* l. 25. ff. de *legib-
us* ita concludit: *nulla juris ratio aut aequitas pa-
ritur, ut quæ proutilitate hominum introducuntur,
ea nos duriore interpretatione contra ipsorum com-
modum producamus ad severitatem, juxta quod &*

D. Tho-

D. Thomas docet 1. 2. q. 90. a. 2. leges conditas esse in utilitatem subditorum: non est igitur par, ne eas severè interpretemur cum tam grandi molestia & periculo subditorum, quia nulli debemus laqueum injicere. Unde idem S. Doctor ex Ep. 119. Augustini ad Januarium c. 10. inquit 1. 2. q. 108. a. 4. in iis, quæ ex institutione SS. Patrum superaddita sunt præceptis naturæ, Christi & Apostolorum, moderationem attendendam esse, nè conver-satio fidelium onerosa reddatur. dicit enim Augustinus ad inquisitionem Januarii de aliquibus, quod ipsam religionem nostram, quam in manifestissimis & paucissimis Sacramentis Dei voluit misericordia esse liberam, serviliter premunt oneribus, adeò ut tolerabilius sit conditio judaorum, qui legalibus Sacramentis, non humanis præsumptionibus subjiciuntur.

4. Utinam, inquit Honoratus, rerum exper-tus, Patroni isti rigidiorum opinionum in basilicâ Principis Apostolorum confessionibus audiendis va-cassent, certus sum fore, ut mentem mutarent, & de illo suo rigore remitterent. Cum enim, uti omni-nō cautè & prudenter Granadus vir in spiritu versatus s. p. de Sacram. controv. 7. tract. 14. resp. 5. ad Sacramentum pœnitentie accedere sit unum ex difficilioribus, quæ humanæ imbecillitati in lege gra-tiæ præcepta sunt, reddantur, quondam fieri potest, mi-nus difficultia, quæ ad illius usum seu susceptionem spectant. cui conformiter Joannes Gerson 3. p. lect. 4. de vita spirit. Coroll. II. dictationem assignans:

quia

quia non eruuntur, inquit, homines à luto peccatorum, sed profundius plerumque in illud merguntur, quia desperatius: præterquam, quod per ejusmodi sententias (nimirum rigidas) horrendum inquietetur conscientiae. His adstipulatur Gabriel in 4. dist. 15. a. 2. ubi angelici Doctoris monitum inculcat: quia nisi evidenti ratione constet aliquid esse peccatum, incautum & malum est dicere, quod sit peccatum. Quod, inquit, est ponere laqueos pedibus ambulantium. Eadem habet Suar. de Legibus l. 7. c. 15. Diana p. 4. tract. 3. resp. 58. Tambur. de sacrificio ritè peragendo l. 1. c. 6. n. 4. Marchantius & innumeri ali.

5. His addo exemplum Bernardini Realini, in cuius vita c. 12. ita legimus: ut omni, quo poterat, facilitiore modo saluti animarum consuleret, sententias quae in pœnitentium favorem cedunt, plerumque sequi solebat, pretiosissimi sanguinis Domini nostri, qui adeò dives est miserationum, minimè pars & avarus. Et hunc allegandum duxi propter notam eximiæ Sanctitatis famam & prudentiæ singularis in Christo.

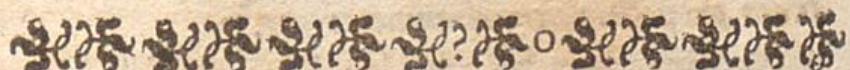
Plura qui volet, consulat Jacobum Granadum, Pasqualigum, Ludovicum Blosum, Bejam, Leandrum de SS. Sacram. & alios passim. Quos inter Laurentius Mayers ex Ordine S. Mariæ de mercede redemptorum, cùm asseruisset tamdiu non debere aliquid mortale dici, quamdiu hinc inde rationes probabiles militant: hujus doctrinæ adstipulatorem citat ipsum D. Dominicum, qui etiam consti-

Constitutionibus suis inseruit hæc verba: *Relaxanda est, quantum fieri potest rigiditas & austritas in consiliis, ac homines benignè tractandi sunt.* atqui hoc non faciunt homines isti novi, qui benignam doctrinam dicunt & approbant esse radicem propositionum damnatarum.

Neque tamen hæc ita intelligenda sunt, quæsi oleo solum utendum sit Confessariis & Curatoribus animarum; sed etiam viño. Circumspectio- ne opus est, ut non palpentur solum vulnera, sed carentur. Qui vitiis nutriendis parcit & favet, nè contristet peccantem, tam non est misericors, quam qui cultrum rapere puero non vult, ne audiat ploran- tem. Omnia cum sale discretionis fiant, ut nimia laxitas non dissolvat conscientias, sed foveatur filialis timor, de quo loquitur Job. c. 9. Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceret delin- quenti. Et Prov. 28. Beatus homo, qui semper est pavidus. Testatur etiam Gregorius: bonarum mentium esse, ibi culpam agnoscere, ubi culpa non est.

7. Hoc denique suadendum venit Curatori- bus animarum, ut ipsi pro studio majoris perse- ctionis assuescant probabiliores & tutiores vias eligere, & infirmis exemplo suo præire ad ea, quæ abundantioris justitiae sunt. Nec enim fateor, officio viri boni & fidelis dispensatoris mysterio- rum Dei fungeretur ille, qui juxta benigniores ubique sententias ipse viveret, & suos juxta has dirigendos sumeret, quando absque incommo-

do & periculo spirituali possent pœnitentes, juxta ea quæ meliora & probabiliora sunt, ad portum salutis perduci. Consilium super his demus: Nemini tamen conscientiam peccati injiciamus.

§. S E X T V S.

Quomodo post damnatas propositiones procedendum sit Ad-vocato, Judici, Religioso, &c. in dubio juris?

1. Ico licere *Advocato*, quamdiu potest, defendere causam licet minus probabilem, dummodo certò probabilem: prosequitur enim jus clientis. Sitamen ob rationes novas desinat esse probabilis causa, non tantum tenetur monere clientem, sed etiam desistere, cum nullum habeat jus *Advocatus* ad emungendum clientem in talibus circumstantiis per se loquendo: neque cliens ad vexandum adversarium. Nunquam tamen licitum est *Advocato*, utrique simul factioni oppositæ servire; quia id foret contra fidelitatem: licebit tamen successivè, dummodo non prodantur secreta.

2. Ju-